

Agnes.

(Frit fra svensk efter den finske Forfatterinde
Minna Canth's Noveller.)
Fortsat.)

Mit Hjerte sønderledes. Hans Øjne var som fastnaglede. Og de udtrykte en saa høj Grad af Beundring, — at —

Mine Hænder knyttede sig om Baadens Kant. Jeg løftede Hovedet op, thi jeg mægtede ikke, at se paa dem længere. En pludselig rasende Vrede opstod hos mig imod min Mand, Jeg kunde slide ham i Stykker, tilintetgøre ham, knuse ham. — Hvorfor havde jeg ikke et Vaaben ved Haanden? Jeg kunde have skudt ham og siden hende — denne . . .

Jeg var ikke mere ved mine Sanser. Uden at føle Smerten slog jeg mine knyttede Hænder mod Kanten af Baaden om og om igen. Jeg gjorde det som af en indre Tvang, jeg slog dem saalænge, at Armene op til Skuldrene ligesom døde og Hænderne magtesløse aabnede sig.

Aldrig senere har jeg kunnet forstaa den pludselige Forandring, der foregik i mig. Jeg havde altid troet, at jeg var sagtmød og fornuftig og alligevel gemte min Sjæl Muligheder til en saadan overvældende Lidenskab. Jeg havde stræbt efter at blive ydmyg, taalmodig, selvopofrende, og jeg troede at jeg i Hjemmets stille Virksomhed øvede mig deri. Og saa, da den første Prøvelse kom, — hvor var jeg anderledes. Jeg saa op mod den blaa Himmel og klagede over den Uret, som vist mig. Fandtes der en Gud? Hørte han, saa han hvad der skete her nede. Ransagede han Hjærtets dybeste Gemmer? Om han gjorde det, hvorfor var han da saa kold, saa ligegyldig.

Min Mands Navn trængte sig frem mellem mine sammenbidte Tænder med et Udbrud, der røbede baade Raseri og Klage, Anklage og — Bøn.

De hørte ingen Ting. Eller de vilde intet høre. De talte blot videre.

— Hvad havde de at tale om?
Samme Stilling, samme Ansigt, samme tydelige Beundring i hans Øjne.

Mig hverken savnede de eller mindedes. Jeg var overflødig. Naturligvis. Hvorfor var jeg ogsaa taget med? Det havde jeg straks burdet forstaa og forudset.

Jeg saa paa dem med et Blik, hvast som et Sværd.

De saa ingen Ting. Hun lo højt. Han havde sagt noget —

De lo blot, var glade, lystige. Hvad brød de sig om min Nød?

En grusom Tanke fløj gennem mit Hoved. Kaste mig i Søen. Vilde han da ikke vaagne af sin Rus? Vilde hans Samvittighed ikke slaa ham? Og vilde han ikke siden sørge og angre? Gamle Minder vinde leve op igen, han vilde savne sin trofaste Hustru, sine Børns Moder. Jeg bøjede mig over Kanten og saa ned, Vandet bruste. Det var et Øjebliks Værk. Og deres Glæde — der henne — skulde idet mindste for denne Gang ophøre.

Men de stakkels Børn der hjemme? Skulde jeg da aldrig mere se dem? Hvad vilde de sige, naar deres Mor førtes hjem som Lig?

Jeg vendte mine Øjne fra det fristende Dyb og trykkede Hænderne mod Tindingerne.

— Gode Gud, havde jeg mistet min Forstand?

Atter hørte jeg en klingende Latter fra den anden Side. Denne Lyd skar i mine Øren, i mine Nerver, i mit Hjerte, igennem mit inderste Væsen.

Jeg saa mig om efter Hjælp.

Vi var kommet langt ud, og jeg opdagede en lille Dampbaad, der paa Vej til Staden signaliserede, at den vilde lægge til ved nærmeste Anløbsstation.

Der var Redningen.

Jeg raabte en, to, tre Gange før end Antti hørte mig.

— Hvad er der Lisi? Sid stille at Du ikke falder.

— Vil Du styre til Stranden, saa jeg kan slippe hjem med den lille Baad. Jeg er syg.

— Er Du syg? Hvorfor sagde Du det ikke før. Vi vender naturligvis om.

— Det behøver I ikke. I sætter blot mig i Land.

— Tror Du, at Du kommer snarere hjem med den Baad? Sluppen her gaar nok lige saa hastigt.

— Nej lad os dog ikke allerede sejle tilbage, — sagde Agnes og saa ømt paa ham.

— Men Lisi er syg!

Han sagde dette med en tvivlende, halvt spændende Røst.

— Lad Lisi tage med Dampbaaden, som hun selv vil.

Hun smilede og nikkede til mig.

— Ikke sandt?

— Jo, sejl I bare videre. Jeg tager helst hjem.

Antti syntes endnu ikke rigtig at vide, hvad han skulde gøre. Han saa paa mig og paa Stranden. Men jeg mærkede tydeligt, at hans inderste Ønske var at blive alene med Agnes; han generede sig blot for alt for tydeligt at vise sit Ønske og lod derfor som han modsatte sig Forslaget. Aa — jeg forstod ham kun altfor godt.

— Men om Du bliver mere syg?

— Nej, det gaar nok over, — bare jeg slipper hjem.

— Det gaar nok over! føjede Agnes til.

Nu styrede han til Stranden og fulgte mig til Baaden.

— Kan jeg være aldeles tryg?

spurgte han.

— Ja.

Jeg undgik at se paa ham og besvarede hverken hans Haandtryk eller hans Farvel.

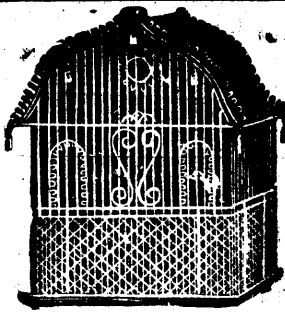
— Vi bliver ikke længe borte, forsikrede han tilsidst.

Jeg smilede ironisk.

— Det rører mig meget lidt, om Du bliver længe borte eller ikke.

— Jeg sagde det, skønt jeg nok vidste, at det ingenlunde var mig ligegyldigt.

(Fortsættes.)

Københavns Metaltraadvare-Fabrik

& Fortinneri anbefaler smukke og billige Arbejder som: Brødholdere og Riste, Aspargeskogere, Sløvholdere, Svampe-, Tandbørste- og Kamstativer, Urtepotteholdere, Flaskekurve m. m. Sikkerhedsgitter til Vinduer og Ovne for Børn samt stort Udvalg af Fuglebure og Papegøjebure.

Jern-, Messing- og galv. Tvist i alle Numre.

M. Siegler, Kompagnistræde 9,
lige for Badstuestræde. Telef. 4802.

Dansk Kvindesamfunds Husmødreforening

udsender Læringe til Uddannelse i Stupige- og Kokkepigegerning. Meddelelser fra Hjem, der ville tage imod de unge, bedes indsendte i Januar og Februar.

P. B. V.

Anna Hjort,

træffes Nørregade 33, St., Tirsdag 1—3.

Sundhedstforeningens Bureau,

Gothersgade 49, 1. Sal.

aaben hver Mandag Aften 7—9.

Gratis Besvarelse af Spørgsmaal vedrørende Sundhedspleje.

Det eneste ægte Middel

som fjerner Fregner, gule Skjolder og Filpenser for bestandig

kun i Julie Detlefsens Klinik

for Elektriske Damp-Ansigtsbade

Frederiksborggade 41. Telefon 1906. Træffes 10—4.

Lagen,

kun garanteret solide Varer.

Intetsteds billigere og bedre.

Færdigsyede Lagen uden Ekstrabetaling.

Fortrinlige Folkelagen,

prima ubleget Stout à Kr. 3,50 pr. Par.

Solide Pudebetræk med smukke

Mellemværk à 1 Kr. pr. Stk.

Fine hvide Dynebetræk, i Stedet for Over-

lagen, af Twill eller stribet Satin

Kr. 3,50, 4,00 à 4,50.

Sophus Larsen,

Nikolajgade Nr. 5.

(Telef. 6640.)

Babyudstyr.

Dreng- og Pigedragter, samt Damelinned, Trikotage og Dukker, alt i stort Udvalg.

Reel og prompte Expedition garanteres.

Alexandra Cohn,

Gl. Kongevej 80 (lige for Værnedamsvej).

Damernes

Linnedmagasin,

Kronprinsensgade 10

(5te Sted fra Købmagergade).

Lager af færdigsyet Damelinned.

Udstyr leveres paa Bestilling, smagfulde

Arrangements. Alt 1ste Kl. Arbejde.

2den Sal.

Ikke

Butik

Lagerpriser.

Dansk Kvindesamf. Fæstekontor,
Nørregade 33, St., Telefon 17679.

søger dygtige Kokke-, Stue- og Barnepiger til Januar og Februar til høj Løn.

Kursus i Tilskæring og Kjølesyning afholdes: i København i Januar. Indmeldelser modtages af Fru Birgitte Berg-Nielsen, Jagtvej 2, L., i Odense i Februar. Indmeldelser modtages af Frk. Karen Jørgensen, Høj-skolehjemmet, i Kolding i Marts. Indmeldelser modtages af Frk. Jørgensen, Jernbanegade 19 og af

Marie Steffensen,

Askov Højskole, Vejen St.

2 ældre Piger, som ikke har Kræfter til at tjene længere, kan mod et ganske ringe Vederlag faa 2 gode Værelser hos en enlig Dame.

Nærmere ved Henvendelse paa Dansk Kvindesamfunds Kontor, Nørregade 33.

Mange gode Herskabspladser for dygtige Piger, til høj Løn, ere indmeldte paa Dansk Kvindesamfunds Kontor, Nørregade 33.

En ung dannet Pige, som har sit Hjem her i Byen, som har lært Bogholderi, er vant til at ekspedere, kan faa en vellønnet Plads i en Forretning her i Byen.

Henv. Dansk Kvindesamfunds Kontor, Nørregade 33.

Annonceprisen er: Forsiden 20 Øre, 3die og 4de Side 15 og 12 Øre pr. Petitlinie ÷ 10% for mindst 3 Ganges Indrykkelse. Løbende Annoncer Aaret rundt 15 % Rabat.

Redigeret af Fru M. Anholm og Frk. Annette Jensen.

Dage af Juni, optræde sammen med Gyvel, der snarere er samtidig med Roserne. Vistnok have ogsaa andre Forfattere, selv en saadan Realist som Schandorph gjort sig skyldig i lignende Forsyndelser; men det gør virkelig ikke Sagen bedre, især da Blomsterne spille en virkelig Rolle i hendes Fortælling. Naar Bedstemoderen (S. 143) minder om H. C. Andersens Æventyr, „de vilde Svaner“, omtaler hun Prinsessens 9 Brødre; men i Æventyret er der 11. Det er ogsaa kun lidet rimeligt, at Bedstemoderen, hvis Mand har været Kaptejn og ellers ikke udmærket sig paa nogen Maade, er bleven Etatsraadinde, hvad der heller ikke har mindste Betydning for Bogen; og hvorfor Inga, der fra sin spæde Barn-dom er opdraget hos hende og aldrig har kendt nogen anden Bedstemoder, skal kalde hende „Bedstemoder Heine“, er ikke let at forstaa. Endelig vil enhver, der læser Lægens Digt (S. 217) omhyggelig igennem, snart opdage et vildt Virvar i Personbetegnelserne: Du i første Strofe er utviv-

somt Inga, og i de tre andre Strofer forekommer Ordene min og mit, altsaa om Lægen selv, men alligevel gentages som et Slags Omkvæd „Du og hun alene“, hvor der fornuftigvis bør staa Jeg og Du.

Det er virkelig stor Skade, at en Bog, som ellers i sin Helhed er en god Bog, alene ved Forf.'s Ligegyldighed eller Skødesløshed har faaet saa mange og saa slemme Pletter, der overmaade let kunde være fjærned ved et nøjagtigt Gennemsyn og alvorlig Eftertanke.

Emil Elberling.

Fremmede Sygeplejersker.

IV.

Ved Charlotte Norrie, f. Harbou.

Naar jeg nu skal gengive Miss Dock's Indtryk fra den engelske Sygeplejeverden, vil jeg blot forudskikke den Bemærkning, at da jeg læste hen-

des Artikel, forekom det mig, at det var mine Oplevelser og mine Indtryk, hun skildrede. Endnu kan jeg tilføje, at engelske Plejersker finder hendes Opfattelse af deres Forhold overraskende klar og hendes Udtalelser i høj Grad rammende, — d. v. s. Sygeplejersker af Fremskridtspartiet! De andres Mening kender jeg ikke.

Men nu giver jeg Miss Dock Ordet.

„Jeg skrev sidst om nogle Iagttagelser fra den tyske Sygeplejeverden, som jeg antog kunde være af Interesse for amerikanske Sygeplejersker, især for dem af vore Plejersker, der bevidst eller ubevidst arbejder paa deres faglige Velfærd gennem deres selvstyrede Foreninger. Lad os gaa fra Tyskland til England og se, hvorledes Sagerne staar der. Vil vi finde Sygeplejeforhold, som ligner de tyske eller vore egne?

Jeg tror, vi maa sige, at vi finder begge Slags; idet mindste findes begge Principer der, og de Magter, som har holdt de tyske Plejersker i en underordnet Afhængighed, og de, som fra

første Færd har stillet vore Plejersker forholdsvis uafhængigt, ligger i aaben Krig med hverandre i England. Der kan man se de gamle og de nye Idealier i fuld Fægtning.

Vi har i Amerika hørt om den engelske Sygeplejeverden, men der er ikke ret mange af os, der har fulgt den med tilstrækkelig Opmærksomhed til virkelig at forstaa den. Sagen bliver imidlertid ikke tilstrækkelig belyst ved at vi simpeltvæk siger: „Aa de engelske Plejersker kan ikke forliges; de kives stadig og er delt i Partier.“ Det er bedst at undersøge, hvorfor de er uenige. Men det er unødvendigt at udrede alle Side-spørgsmaal, alle smaa Enkeltheder og Underspørgsmaal; thi de har deres Hovedgrund i forskellig Smag og personlige Følelser og er ifølge deres Natur forbigaaende. Det er derimod af Vigtighed for os at gribe de store Spørgsmaal — et virkeligt Principspørgsmaal, — hvis det findes, thi da maa det ogsaa vedkomme os.